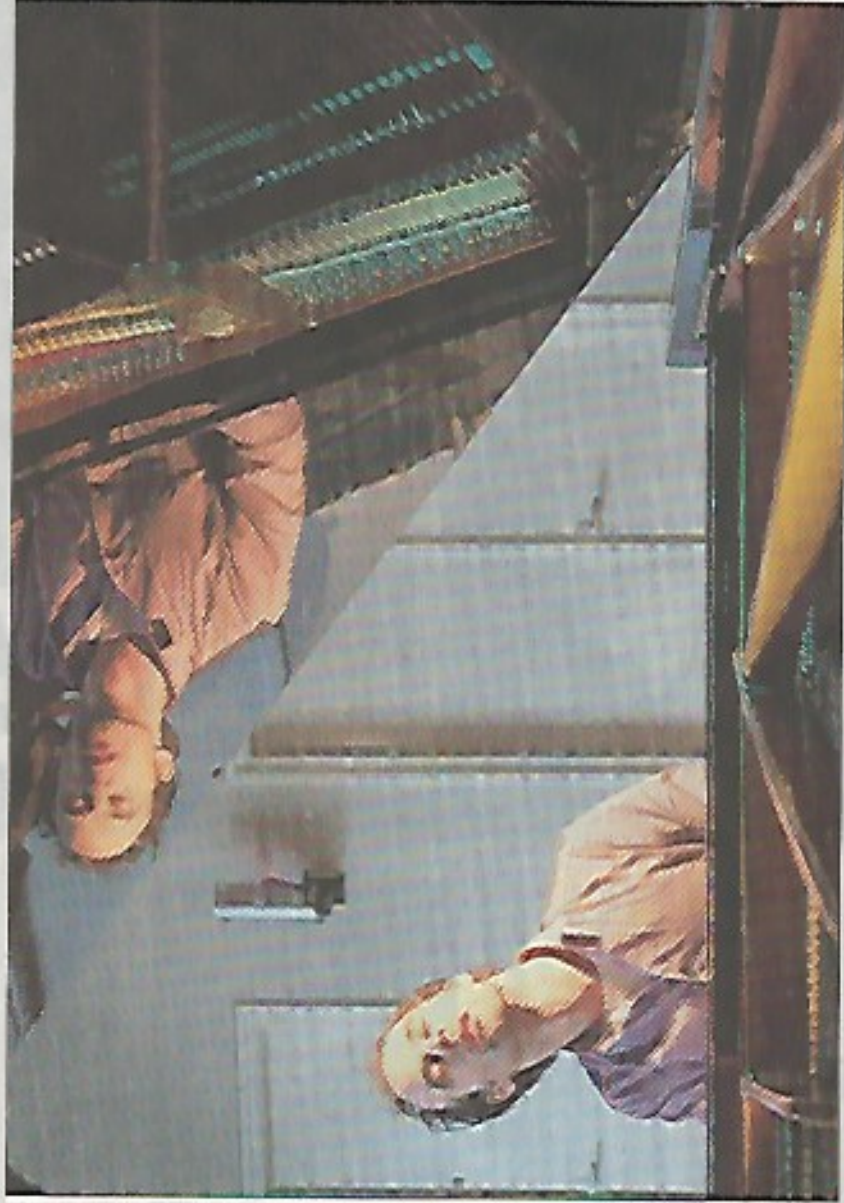

Pianisten slokken de tijd op

De Bossche pianist Bart van Dongen nodigde twee andere collega's uit voor een driedelige concertreeks.

door Mark van de Voort

DEN BOSCH - „Ik heb werkelijk geen idee van tijd.“ Pianist Rogier Telderman krabt zich verbaasd achter de oren. Hij heeft zojuist een dikke twintig minuten geïmproviseerd achter de piano. Menig een waterfront ervan: achter de toetsen kruipen en zomaar 'ins Blaue hinein' fantastisch beginnen te improviseren. De tijd wordt opgeslokt, nieuwe muziek ontstaat spontaan onder je vingers. De Bossche pianist en componist Bart van Dongen beheerst het metier en hij nodigde dit voorjaar twee andere collega's uit voor een driedelige concertreeks. De locatie was snel gevonden. Het Artuarium (Loeffplein 70b) herbergt niet alleen werkruimtes voor musici en kunstenaars (onder wie Bart van Dongen) maar heeft ook een intiem concertzaaltje met een fraaie Seifer vleugel.

■ Improviserend pianist Rogier Telderman in het Artuarium. foto Marc Bolhuis

„Lyrisch weerbaarstig, ritmisch' doopt Van Dongen zijn pianoserie. De formule is eenvoudig: drie pianisten mogen ieder een half uur solistisch improviseren. Elk-aars ideeën overnemen of herhalen is uit den boze, dus de laatste

▶ **Bart van Dongen denkt al een vervolg maar wil met zijn twee pianovrienden ook andere podia aandoen**

pianist heeft het extra zwaar. „Jemand kan zomaar je idee inpikken en dan moet je snel iets nieuws verzinnen. Normaliter maak je zoiets nooit mee als solopianist. Een enorme uitdaging“, vertelt Telderman. Gistermiddag

vond het slotconcert in de reeks plaats. Naast Telderman en Van Dongen schoof ook pianiste Nora Mulder aan.

Rogier Telderman laat zijn liefde voor eigentijds en geïmproviseerd samensmelten. Hij start met een opzwepende ritmische dans op de toetsen waarin onderthouds een lyrisch thema naar boven borrelt. Vanuit deze minimalistische passage gooit Telderman alle remmen los. Er ontspint zich een weelderige jazzimprovisatie.

Bart van Dongen grijpt de gelegenheid aan om drie zijdes van zijn improvisatiekunsten te belichten. „Een ode aan de jonge mens“, voegt hij er glimlachend aan toe. Zo etaleert hij een kamerbreed uitwaaiende improvisatie op een waagled, en laat hij even later Chinese speelgoedbellen vrolijk resoneren op de pianosnarren. Van Dongen vertelt uitbundig over zijn inspiratiebronnen. Zo raakte hij van de week danig onder de indruk van de Amerikaanse militaire begraafplaats in Mar-graten. Wat volgt is een indringend, melancholische lied, het hoogtepunt van zijn optreden. Nora Mulder lapt tot slot alle regels aan haar laars. Op de lesse-naar staat pianomonument 'Palais de Mari' van de Amerikaanse componist Morton Feldman. Rondtollende, intens verstilde klankbord-uursels voor pianosolo. Een ge-droomd slot van de reeks.